VOL. 61. No. 17. SEPTEMBER 1, 1969 61. ÉVF. 17. SZÁM, 1969. SZEPTEMBER 1

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

Rev. G. B. Balla 12-69
326 East 78th St.,
NEW YORK, N.Y. 10021

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

MEGNYUGVÁS ISTEN AKARATÁBAN

Útközben az élet apró eseménye között sok fontos tanulság adódik. Így volt ez az állomáson a vonat indulása előtt. Kihajoltam a vonat ablakán és néztem az órát. Na, még egy perc és indulunk. Eltelt az egy perc és a vonat nem indult. Néztem az órát, már egy perccel túlhaladtuk az indulási időt, mikor az óramutató már öt perccel túlhaladta az indulási időt, akkor a mellettünk levő vágányra vonat futott be. Az utasok gyorsan átszálltak, örültek, hogy még elérték a csatlakozást. Na most már biztosan indulunk, gondoltam magamban, és helyet foglaltam. De a vonat csak nem mozdult. Közben a többi utasok is kezdtek nyugtalankodni. Miért nem indulunk már? Mire várunk még?, hangzott minden oldalról. S közben befutott a második és a harmadik vonat is. Miután mindenki átszállt lassan elindult a mi vonatunk tizenöt perces késéssel.

Késés — időveszteség. Tizenöt percet veszítettünk — gondoltam magamban. De álljunk csak meg egy pillanatra. Azoknak akik utolsó percben felszálltak nyereség volt. Nekik talán órákhosszat kellett volna várniuk, ha ezt a vonatot elinditják a megadott időben. Milyen jó, hogy a forgalmi tiszt nem az én elképzelésem szerint intézkedett.

Így van ez az életben is. Meg van a célunk, a tervünk, pontosan beütemeztünk mindent, és amikor indulnánk, látjuk, hogy nem szabad az út, nem áll a jelző. Várnunk kell. Nyugtalankodunk, idegesek leszünk. Talán dühösek vagyunk embertársainkra, akikre várnunk kell, akik látszólag elállják útunkat. Zúgolódunk Isten ellen, aki nem nyitja meg előttünk a sorompót. Utólag mindig fel kell ismernünk, hogy a nyereség mindig túlszárnyalja a veszteséget.

Milyen balgák vagyunk, ha várakozás közben nyugtalankodunk, hiszen mi úgysem tekinthetjük át a helyzetet egészen. Tehát jobb ha arra bízzuk, aki többet tud mint mi.

Pál apostol szava, melyet a galatai gyülekezethez írt, fontos tanulságot közöl velünk: "De amikor jónak látta Isten . . ." Micsoda mély megnyugvás, bizalom, önmegtagadás hangzik ebből a néhány szóból. "Amikor jónak látta Isten." Nem saját terve, egyéni elképzelése szerint rendezte életét, hanem Isten akarata, Isten terve szerint. Teljesen Istenre bízta életének menetét. Amikor Isten szabad utat adott neki, elindult, amikor pedig leengedte előtte a sorompót türelmesen várt. Ha Isten nyitott ajtót adott az evangélium terjesztésére, örömmel végezte munkáját, ha azonban bilincsbe verve a börtönben feküdt, azt is hálával fogadta.

"Amikor jónak látta Isten . . ." Amióta megragadott ez az ige, úgy szeretném ezt életem mottójává tenni. Mennyi fölösleges idegeskedéstől szabadítana ez meg, mennyi hiábavaló erőfeszitéstől mentesülnénk meg általa.

"Amikor jónak látta Isten . . ." Gyermeki bizalommal Isten kezébe helyezném életemet.

De ez a magatartás nem egyenlő a nemtörődömséggel, legyen ami lesz, nem én vagyok felelős, hanem Isten, ha valami nem jól megy, mivel ugyis az Ő akarata szerint történik minden. — Nem! Pál apostol ezzel nem könnyelműségre akar nevelni. Mert úgy folytatja: ". . . . attól kezdve nem tanácskoztam testtel és vérrel . . ."

Pál apostol nyugodtan várt míg Istentől kapta az útmutatást, de amikor ez megjött, attól a pillanattól kezdve nem volt semmi kételye az indulás felől. Nemcsak türelmesen várt, hanem el is indult, amikor Isten jónak látta.

Erre csak az képes, aki mint Pál apostol, tudta, hogy élete Isten terve szerint folyik le. És ez a terv jobb, mint amit mi magunk kovácsolunk. Hit és engedelmesség, ez a kettő szükséges ahhoz, hogy életünk olyan kiegyensúlyozott legyen, mint Pál apostolé volt.

Talán te is kedves olvasóm, voltál már olyan helyzetben, amikor nem értetted, miért kell várnod, miért zárul be minden ajtó. Vagy talán éppen most vagy így. Szeretnél menni, előretörni. Úgy érzed, elveszíted életed értékes idejét, de nem mehetsz, mert ott a titkos jelző, vagy a sorompó, mely gátol és visszatart.

Elindulhatsz — de vigyázz! Aki a tilos jelzőt túlhaladja, veszélybe adja magát. Jobb ha megállsz és megvárod a jelt attól, aki áttekinti az egész utat. Aki biztosan célhoz akar jutni, az csak akkor induljon, amikor Isten jónak látja. *Macher János*

TŰNŐDÉS

Fájó, borongó egyedüllét
Körülhálózza, tépi lelkem,
Az emlékezés keresztútján
Csak göröngyöt és tövist leltem.

Mégis szép volt, mégis szép lesz
A golgotás múlt s a jövendő, —
Csak Te légy velem, drága Mester,
Míg ítéleted napja eljő . . .

Americus

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
1619 Edward Ave., Canton, Ohio 44705
Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646
Second Class Postage Paid at Canton, O. and additional mailing office.
Subscription fee: $4.00 per year
Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Ave., Canton, Ohio 44705
FONTOS: Címváltozást, kérjük, jelentsék Szász János lapkezelőnek.
Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, Oh. 44102

Jövök hozzátok . . .

Jövök hozzátok költeménnyel,
Igével, rímmel, érzés-fénnyel.
S két marékkal szórom itt széjjel.

És ha engeded, virágokként
Hozom fény-eszméknek új szavát;
S szíved kertjébe ültetem át.

Ott himnuszként zengnek majd azok,
Mint hajnalok áradó színe.
Természet-anyánk áldó szíve.

És ha körülted a vészfelhők
Életedre villámot szórnak
S dörögve, kemény hanggal szólna,

Nem fogsz félni, nem fogsz kitérni.
Mert útad virágok közt vezet;
Élet-ura fogja a kezed.

Hornik György

A nyelv elárul.

— Mutasd a nyelvedet! — mondja az orvos beteg gyermekednek, mikor megvizsgálja és meg akarja tudni, mi a betegsége.

— Mutasd a nyelvedet! — szól Jakab apostol a levelében, amikor lelki helyzetedet vizsgálja.

Kanadai tábori Biblia-konferencia

Július 4—6 között tartották meg a torontói gyülekezet táborában (Ramaban) a magyar baptisták évi összejövetelét. Ez volt a 9. tábori konferencia. A Tábor egy 6 holdas terület, egy fából készült szép imaházzal és étteremmel, jól felszerelt konyhával és több kisebb-nagyobb nyári házzal. Ez a táborozás és évi konferencia lassanként intézménnyé fejlődik. Híre elterjedt az Egyesült Államokban, Kanadában és a magyar hívők között az egész világon. Igazi nemzetközi magyar konferencia fejlődött ki a szerény kezdetből. Ez évben három magyarországi testvér élvezte a konferencia áldásait: Werle Vilmos, Pécsről, Dr. Eifert József, Budapestről és Kiss Józsefné, Újpestről.

A kilencedik tábori konferencia igazi baptista, újszövetségi összejövetelnek bizonyult: igehirdetéssel, bibliamagyarázattal, bizonyságtevéssel, imával, dicsérettel, alámerítéssel és úrvacsorai közösséggel.

Az előadásokból, áhítatvezetésekből, bizonyságtevésekből és énekléssekből az új hazában élő testvérek vették ki a fő részt. Testvéreink hozták és megosztották a náluk elhelyezett mennyei értékeket. Vendég testvéreink közül mind a három közreadta a hozott testvéri üzenetet és a lelki javakat.

Az előadók között volt Dr. Haraszti Sándor, Dr. Udvarnoki Béla, Özv. Molnár Antalné és az alámerítési résznél Balla György. Áhitatot vezettek Werle Vilmos és Sebestyén János testvérek. Az énekvezetés munkáját Burzuk János torontói testvér látta el. A konferencia irányítása a Kun Gyula testvér kezében volt.

A torontói gyülekezetet az Úr megáldotta néhány szorgalmas és jó képességű fiatal testvérrel. Ezek végezték az előkészület, a rendezés és ellátás munkáját. Az előkészületeket hetekkel a konferencia előtt kezdték a tábor rendbehozásával, festéssel és javítással. Ezek a fiatal testvérek álltak helyt a konferencia ideje alatt, amikor rendezni, elszállásolni és főzni kellett.

Meg kell említenünk az önkéntes szakácsokat, a Somogyi házaspárt és Jakus Józsefné testvért, valamint Jurás Pált, nejét és Eifert Ádámné testvért. Ezek az elszállásolás és a jelentkezési iroda gondját és munkáját vállalták. Nyilvánvaló, hogy ezek a testvérek egyedül aligha lettek volna képesek a konferencia sikeres megrendezésére. A sikerhez sok-sok segítő kéz és áldozatos szív kellett. Hála az Úrnak mind a kettő meg volt.

1970-ben jubilálni fog a ramai tábori konferencia. Az lesz a *tizedik*. A torontói testvérek máris erről beszélnek és erre készülnek. Nagyot akarnak tenni az Úrért és a magyar baptista testvérekért.

A tábori konferencia arra mutat, magyar baptista népünknek szüksége van egy lelki találkozóra és egy lelki mezőre. Szüksége van testvéreinknek erre az áldott összekötőkapocsra. A konferencia buzdít, lelkesít és épít s ennek a konferenciának a hasznát a helyi gyülekezetek élvezik. Itt mindenki áldást nyer és innen mindenki áldást visz.

Az amerikai magyar baptista szövetségnek fel kell figyelni erre a lelki és magyar erőforrásra. Ennek a konferenciának a lehetőségeit jobban ki kellene használni. Ezen a konferencián nincs tárgyalás, de van testvéri közösség, áldott együttlét és bőséges lelki táplálék.

Ha élünk és az Úr is akarja, 1970-ben ismét elmegyünk az áldások forrásához.

U. B.

Különös, hogy amikor gyermek voltam a nagyobb fiúkhoz igyekeztem hasonló lenni, és amióta nem vagyok gyermek, gyakran szeretnék hasonlítani a gyermekekhez. *Tolsztoj*

Sohase keresd a "jogodat" azokkal szemben, akiket szeretsz!

Sohase keress "szeretetet" azoknál, akikkel szemben jogaidat akarod érvényesíteni.

●

"Az Isten népének természete megkívánja, hogy összetartson és közösséget ápoljon. A fenevad egymaga kóborol az erdőben, a juhok nyájba tömörülnek."

Spurgeon (L. E.)

MUNKATÁRSAK EMLÉKEZNEK VÉR TESTVÉRRŐL

A lelki barát

Június 15.-én, vasárnap reggel készítettük szívünket-lelkünket Isten remélhető áldásaira. Jóságos mennyei Atyánk ez alkalommal az öröm helyett szomorúságot és lehangoltságot küldött, amikor jött a hír Vér testvér eltávozásáról. Isten kijelentésében találtunk vigaszt: *"Az én utaim nem a ti utaitok..."*

Vér testvért Palm Bayben az Otthonban és Bethesda Gyülekezetben mindenki szerette. Mikor az Otthon épült, több hónapot töltött itt. Épitett nemcsak jobbat, hanem sokkal olcsóbbat. Ezen felül minden szobát bebútorozott 7000 dollár költséggel.

Az új templom épületének az alapja ott állt több, mint egy éven keresztül, míg Vér testvér ismét meg nem jelent és neki fogott az épitésnek a helybeli testvérek segítségével. Három hét mulva tető alatt volt az épület. Vér testvér nyolc éven keresztül mindig részt vett az Otthon bizottsági ülésén. Mindig hosszabb időre jött és mindig talált valami munkát az Otthon körül. Ez év februárjában hozzáfogott a birtok mocsaras részének a lecsapolásához. A költségek nagy részét, több mint 2000.- dollárt, maga vállalta.

Szövetségünk népe nagyon szerette Vér testvért és nem ok nélkül. Évekkel ezelőtt, amikor nagyobb szabású lelki munkát akartunk végezni, de nem volt anyagi alapunk, valaki ajánlotta a konvención, hogy kezdjünk egy 10,000.- dolláros gyűjtést. Vér testvér azonnal felajánlotta: "Ha a gyülekezetek összehoznak 12.500.- dollárt, ő ezt kiegészíti 25.000.- dollárra." Két év múlva hálával ünnepeltünk. 25.556.- dollár lett a vállalkozás eredménye.

Vér testvér három házhoz juttatta Szövetségünket (majdnem ajándékba adta). Ezeknek a házaknak a jövedelme tette lehetővé, hogy missziós kiadásainkat fedezhettük. Az amerikai misszió ilyen hathatós támogatása mellett több európai és délamerikai országban támogatta az ottani lelki munkásokat. Ez utóbbi egyéni misszió munkáról csak ő tudott. Ezzel nem dicsekedett.

Vér testvér missziót látott az özvegyek, árvák és nyugalomba vonult missziómunkások támogatásában. Utóbbiak rendszeresen kaptak szerény támogatást a Vér-alapból. És mert ilyen atyailag gondoskodott Szövetségünk szükségleteiről, egy alkalommal Floridában úgy mutattam be a gyülekezetnek, mint a baptista szövetség atyját, a "Big Daddy"-t.

Szemináriumi tanulmányai és felavatása után Vér testvér Martins Ferry-ben (Ohio), majd Dayton-ban szolgált. Az angol támogatás csökkent és Vér testvér a gyülekezeti munkán kivül volt kénytelen megélhetését megtalálni. Most már megértjük, hogy az Úr Vér testvért arra hívta, hogy általa a munkát kiszélesítse a világon élő magyarok között. Ezt a szolgálatot ő önzetlenül és hűséggel végezte.

Konvenciói elnöksége alatt nagy elfoglaltsága ellenére is talált időt arra, hogy a gyülekezeteket minden évben meglátogassa. Nekem is mint titkárnak három éven keresztül volt alkalmam vele járni és Vér testvért közelebbről megismerni. Megértettük és megszerettük egymást. Én sok jót tanultam tőle. Ismeretségem Vér testvérrel 1919-re megy vissza. Én az ő halálával igazi, őszinte barátot veszítettem. Barátságát senki más nem tudja pótolni életemben. Most már ő a mennyből, a dicsőségből gondol rám.

Vér testvér halálával Szövetségünk egy igen irős oszlopa dőlt ki. Nagyon hű volt Urához. A siker, földi javak nem szédítették meg. Hűséges sáfára volt Istennek s jó példát adott nekünk.

Vér testvér az örök dicsőségben is igen gazdag. Igy mondja az égi szózat: *"Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradtságuktól és az ő cselekedeteik követik őket."* *(Jel. 14:13)* A sok jó cselekedetnek a jutalma, melyet Vér testvér tett, igen nagy és értékes. Ezt a jutalmat már is élvezi Vér testvér.

Petre Gábor

Egy életbevágó döntés

Az 1915—16-os években néhai Zboray László hittestvérünk töltötte be szövetségi titkári hivatást. Éleslátása felismerte Vér testvérünkben azt, hogy őt valami fontosra óhajtja az Úr használni, noha Előtte minden becsületes foglalkozásnak meg van az értéke. Többször ajánlotta Vér tv.-nek, hogy imádkozzon a dolog felől és ha felesége is beleegyezik, adja életét teljesen az evangéliomi munkára. Roppant nagy kérdésnek bizonyult előtte, de végre is úgy érezte, hogy Isten segitségével követni fogja azt az érzést, ami kialakult nála többszöri ima után. Mikor 1916. szeptember 15.-én megnyilt Clevelandban (O.) a Szeminárium, ő egyike volt az új tanulóknak. Elmondja önéletrajzában, hogy azoknak, akik már meglett emberek és családosak voltak, nagyon nehezen ment a "magolás" (tanulás), és ezeken kívül más problémák is akadályozták őket. Mindazáltal igyekeztek, kitartottak Istenért és ügyéért, és az eredmény sem maradt el. Vér testvérünk befejezte sikerrel tanulmányát. Hűséges feleségének a tanulmányi idő alatt több teher jutott a családban és a ház körül, de szívesen viselte a ráeső felelősséget.

Az elkészülés a munkára megtörtént nagy áldozatok mellett, de a lelki mezőn olyan visszás viszonyok alakultak ki abban az időben, melyek meggátolták Vér Ferenc testvért jószándékának megvalósitásában. Vér testvér esete emlékeztet arra a történetre mikor Pál apostol Timótheussal Bithiniába akart menni igehirdetési célból, *"de nem ereszté őket a Lélek"* *(Ap. Csel. 16:7)*. De az a jó, hogy sem Pálék, sem Vérék nem estek kétségbe és az Úr nyitott más útat azoknak és emezeknek is az érvényesülésre. A lelki célt ugyan soha nem vesztették el szemök elől, de végre is ismét polgári foglalkozásra vállalkoztak. Néhány más kisérlet után, megindították az épitkezési üzemet s majd vele a megfelelő üzletet. Vér testvérünk annak idején a nősülést elintézte, most aztán neki-

fogtak a "házasodás"-nak. Mindketten dolgoztak sokat és sok áldás kísérte munkájukat. 37 évi erőfeszítés folytán e zseniális hivő pár több, mint ezer házat épített.

Vér testvérék életét a Galileai és a Holt Tenger példázza.

Az első kap vizet és ad magából ki vizet. Ezért friss és élő vizi lények uszkálnak benne; a Holt Tenger kap ugyan vizet, de magából nem ad ki s éppen azért nevezik Holtnak, mert sós volta miatt nem létezhetik benne élő lény. Azért az önző embert képlegesen a Holt Tengerhez hasonlítják. Hála, hogy a Vér-pár a friss vizű tengerhez volt hasonló. Ők is megtehették volna, amit sok más anyagilag megáldott egyén, hogy csak családjuk és maguk kényelmére éljenek, nem törődve sem országgal, se világgal. Ha az Úr két kézzel áldotta őket, ők szintén két kézzel továbbították a fáradságos munkájuk után nyert javakat. Isten országát épitették úgy fogadott hazánkban, mint sok más helyen. Szövetségünk és annak egyes munkaága többször a tönk szélén állt, anyagi, pénzbeli vérátömlesztésre volt utalva s Vér testvér és hűséges hivő felesége által rendelte ki mennyei Atyánk a segítséget. Bőkezűségökért áldják sokan az Urat Brazíliában, Argentínában, Romániában, Magyarhonban, Bethesda Otthonunkban és legújabban Ausztráliában. Kellene, hogy ragyogó példáik mindnyájunkat lelkesítsenek hasonló tettekre tehetségünk szerint. Nagy a bánatos özvegy és családja vesztesége, de nagy a miénk is.

A gyermekek — két lány, egy fiú, — a két unokával s a közeli és távoli rokonokkal együtt mély fájdalommal gyászolnak az özvegyen maradt Vér testvérnőnkkel együtt és Szövetségünk népe őszintén osztozik bánatukban. Most már Dávid szerint nem őt várhatjuk vissza, hanem reménnyel készülünk a boldog viszontlátásra a jobb hazában, ahova Jézus elment helyet készíteni az Őt követőknek.

Gyászruhás hivő nővérünknek az énekíró szavait ajánljuk:

"Száritsd fel könnyűdet, Ne aggódj nagyon,
Szólj Üdvözítődnek, Hogy vigasztaljon.
Ha éj körülfogott, csendesítsd szíved!,
Hidd elvesz Jézusod minden keservet".

Major Mihály

Sinka István hű maradt Istenhez

Szívet érintő hír jelent meg a *Kanadai Magyarság* című torontói hetilapban. Sinka István a "paraszt származású", pásztor legény, híres költő 72 éves korában meghalt. Elment egy jó magyar, egy neves költő és író. Minket azonban az érdekel legjobban, hogy *kipróbált hivő* távozott el a földön élők sorából. Magyarországon, amint ezt a hazai hivatalos helyek mondják, vallásszabadság van. A hivatalból védett felfogás azonban az ateizmus. Sinka bátor kiállású Istenben hivő volt. A hivatalos állami körök nem is kedvelték őt úgy, mint a kinevezett és az államot kiszolgáló egyházi vezetőket. Idézünk a Kanadai Magyarság Sinkáról írt cikkéből:

A vallásosak és a vallástalanok között majdnem némán, de annál szívósabban folyik a mérkőzés, melybe halála előtt Sinka István, a nagy magyar író és költő is belekeveredett. Az Amerikai-úti kórházban feküdt. Családján kívül senki nem látogatta. Vallásossága rossz fényt vetett volna azokra, akik szerették ugyan, de a rendszer kegyétől függnek. Egy lelkész barátja végül mégis felkereste és megkérdezte tőle:

— Írótársaid látogatnak-e? Szóljak-e nekik?

— Nem kell — mondta Sinka — tudják, hogy itt vagyok és nem sokára az Örökkévaló birodalmában leszek. Hoztam magammal hű szívet, írtam egykor és ezután is hűséges maradok Istenhez és Isten elárvult magyarjaihoz. Talán használok vele azoknak is, akik ma ingadoznak.

Máris használt. Mondása futótűzként terjed a nép között és erőt önt beléjük. Az egykori kun pásztort Szent Péterként emlegetik. Több volt annál, — mondják sokan. Szent Péter háromszor tagadta meg Krisztust, Sinka egyszer sem. Nehéz harcolni az ilyen magyarok ellen. Még akkor is, ha már halottak."

Neves baptista elődök

BUNYAN JÁNOS
1628—1688

Miltonnak, a költőnek kortársa és egyben lelki testvére volt. Kicsapongással telt ifjúkorát elhagyva, Krisztus követőjévé lesz és az ige nagyerejű prédikátora, — már mikor még mindig a hegyvidéket járja, mint vándor mesterember. Nemsokára tollat ragad és népszerű íróvá lesz, akinek könyveit mindenki szívesen olvassa. Sokat zaklatják a "szektáskodásért", ő azonban rettenthetetlen bizonyságtevő s a polgári- és vallásszabadságnak buzgó harcosa. Cromwell halála után, II. Károly reakciós kormánya megnyirbálja a vallásszabadságot: nyilvános istentiszteletek csak az anglikán államegyház liturgiája szerint tarthatók. Bunyan ellenállt és tovább prédikálta az evangéliumot. Háromszázkilenc évvel ezelőtt a samselli gyülekezetben elfogták és a bedfordi grófság börtönébe zárták. Mivel megalkudni nem volt hajlandó a nagy igehirdető és bajvívó, 12 évet töltött fogságban. Ott írta "Bővölködő kegyelem c. művét és a "Zarándok útja" c. könyvét. Ez utóbbi műa Biblia után a legelterjedtebb könyv az egész világon. Fogsága helyén ma szobra áll.

Kérelem Istenhez

Szívet adtál Uram, de nem gyűlöletre,
Erős kezet adtál, de nem öldöklésre.
Akarjad, hogy egymást szeretve segítsük,
Életünknek terhét bátran elviseljük.
Az a kis különbség, mi közöttünk támadt
Szegényes testünket elfedő ruházat,
Tökéletlen ésszel alkotott törvények,
Értelem nélküli viták, vélemények,
Bő szóáradatok, kicsinyes szokások
Ne válasszanak el. Mi emberparányok
Inkább felejtsük el a kis különbséget,
Mely — akard ó Uram! — ne legyen forrása
Bűnnek, gyűlöletnek.

(Zilahi F. Eszter fordítása)

Nők rovata

Rovatvezető: *Szerencsy Józsefné*

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Alelnök: Attila Tivadarné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Szabó Istvánné

Egy a szükséges dolog

"Mikor az Úr visszahozta foglyainkat, olyanok voltunk, mint az álmodók. A szánk betelt nevetéssel és a szívünk vigadozással..." Ma állandóan ez az ige volt előttem és örültem, mosolyogtam boldogan, mert megjött a boldog visszhang leveleimre.

A levél feladója írja: "Soraid jól előkészitett, jól megszántott, jó befogadóképességű talajra találtak. Kedves leveleid jól megöntözték, napsütéssel beragyogták a vetést és, — hamarosan majd meglátod, még termésről is fogok beszámolni. Szeretettel gondolok rád, a talpraállás lelki, testi útjára lépek."

Ez a nőtestvérünk jelenleg nagy szükségben van. Elvesztette egészségét, örömét, lelki egyensulyát, mert agyonhajszolta magát. Három gyermekes anya. Irodába járt dolgozni, e mellett még tanfolyamra is ment, annak végeztével jobban fizetett állásba kerülhessen. Az éjjeli órákban végezte az 5 tagú családra való házimunkát. Ezt így csinálta éveken át, végül "összecsuklott". Mindenféle betegség megrohanta, idegileg is összeroppant. Kórházba, majd szanatóriumba került. Végtelen szomorú, bánatos leveleket írt, de végül is, győzött az Úr! *"Jézus Krisztus azért jött, hogy a sátán munkáit lerontsa!"* Megpihent az Úr kebelén, elcsendesedett és a gyógyulás útjára lépett. — Megírtam neki, hogy én is olyan nyughatatlan vagyok, mint ő, mindig szeretnék valami nagyot, szépet, értékeset alkotni, használni családomnak, gyülekezetemnek, pénzt megtakaritani, dolgozni, dolgozni, folyton csak dolgozni, de van, amikor az Úr leállit. Azt mondja, most elég. Maradj csendben. Egyszer el akartam menni egy tanfolyamra én is. Bizonyos gyakorlati irányban szerettem volna bőviteni ismereteimet. Megkérdeztem férjemet, elmehetek-e? Keserűen fogadta, de nem mondott ellent. Ezután még megkérdeztem valakit, az Urat. Uram, Te tudod, hogy milyen sok pénzt tudnék ezzel megtakarítani, de ha Te nem látod jónak, adjad tudtomra. Elcsendesedtem és vártam a választ. Meg is jött. Egyik nap, ahogy söprögettem, meghallottam lelkemben az Ő halk, szelíd hangját: *"Egy a szükséges dolog és Mária a jobb részt választotta!"* Köszönöm, Uram, a tanfolyamról lemondok, választottam. Később megértettem, hogy nem is lett volna szükségem erre. Az Úr tudja a jövőt, tudja mi szükséges nekünk és mi nem, jó Hozzá igazodni!

A kedves levélíró elvégezte a tanfolyamot és éppen ebbe roppant össze, azt gondolom. Hiába gyötörte magát éveken keresztül! Ha megkérdezte volna az Urat, mennyi munkát, éjszakázást, felesleges izgalmakat kerülhetett volna el. Szegény, kedves testvérem a saját kárán tanult. A mi Urunknak egyik nagy szomorúsága, hogy az övéi a saját fejük után mennek, — házastárs-választás, házvétel, munka- és sokféle más téren is és Őt nem kérdezik meg! *"Ti azt mondjátok, hogy elmegyünk ebbe a városba, ott kalmárkodunk és nyerünk, holott így kellene szólnotok: ha az Úr akarándja és élünk!"*

Ami nagy örömet gyújtott szívemben, a levél további része: "Elég lehet neked saját munkádat elvégezni, de most én kérlek, kötelességednek vedd, hogy ha csak egy oldalt is, írjál nekem. Már most szebbnek látom a világot. Vissza akarok menni gyógyultan az emberek közé és még élni is kedvem támadt! Köszönöm az Úrnak, Aki rajtad keresztül fog bennem győzni a bánaton, a gondon, a betegségen. Köszönöm imádságaidat!

Sokat dolgozom, igen elfoglalt vagyok, de ezentúl semmi sem lehet fontosabb számomra, mint az EGY SZÜKSÉGES DOLOG! Megirni egy-egy levelet, lesokszorosítani egy-egy áldott prédikációt és széjjel küldeni éhező lelkeknek, végezni az Úr munkáját addig, amig nappal vagyon. — EGY A SZÜKSÉGES DOLOG! Ezt már sokszor olvastam a Bibliámban, de mióta az Úr mondta személyesen, úgy lobognak, világitanak, mint a tűzbetük, soha ki nem törölhetően!"

"Akiket ISTEN LELKE vezérel, azok Istennek fiai." Mindaddig a bánat a társunk és nem az öröm, míg nincs velünk ama nagy *Vigasztaló!* Mindaddig erőltetni kell magunkat, hogy valami kis jót tegyünk, — mindaddig hideg a szívünk, nem szeretünk, nincs kedvünk imádkozni, amíg nem érezzük, hogy Valaki hallja szavainkat. Mindaddig folyton sértegetünk és megsértődünk, míg nem lett teljessé bennünk a tökéletes SZERETET! Ó, Istennek kibeszélhetetlen dicsősége és szerelme, vajha kinyújtanánk Feléd kezeinket, vajha lesöpörnénk magunkról e világ porát, hajszáját és törődnénk valóban az EGY SZÜKSÉGES dologgal!

Gyönyörű ez a Biblia vers:

"Az Úrnak lelke van én rajtam, azért, mert felkent engem az Úr, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívüeket megyógyitsam, hogy a foglyoknak szebadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesujtottakat, hogy hirdessem az Úr kedves esztendejét." Ő, Aki ezeket mondta magáról, visszament Atyjához, de ránk hagyta ezt a munkát. Mi vagyunk az Ő munkatársai. Ma mondja nekünk, hogy az éhezőknek, a lesújtottaknak,

ADJATOK NÉKIK TI ENNI!

Somogyi Gáborné (Toronto)

"A vidám kedélyű keresztyén, hitének ajánlója."

Spurgeon (L. E.)

◆

"Ami nálunk erélyesség és álláspontunkhoz való ragaszkodás, az másoknál csökönyösség."

◆

Végzetes hiány. A mai vallásos ember — mondotta Binde Frigyes — olyan mint a villamos kocsi, amelynek mindene meg van, se egy csavar, se felírás, se vezeték, vagy bármi más nem hiányzik, *csak az áram...*

KIÁLTÓ ÉS FIGYELMEZTETŐ SZÓ!

Nem kell ahhoz sem tudósnak, sem bölcsnek lenni, hogy századunkat a történelmi idő legfeszültebb, bonyodalmakban leggazdagabb korának kiáltsuk ki. Írott és íratlan történelmünk egyetlen százada sem bűvölködik annyi változással, mint a miénk. Szédülés fog el, ha a technika csodái előtt állunk. A tegnap még utópisztikusnak, hihetetlennek tűnő Holdra szállás előestjét éltük. A Mars a Vénus meghódítása ma már nem a vágyak birodalmába tartozik. És a szív átültetése nem az orvostudomány diadalának egy állomása? Az elmúlt húsz év több eredményről, fejlődésről dicsekedhet, mint az előtte levő kétezer. *Az atomkorszak gyermekei lettünk.*

Mit hozott ez a szédületes változás szellemiek terén? Lépést tartott-e a filozófia, a teológia az előbbeni változással? Fejlődést nem merek írni! Fejlődtünk-e, gazdagodott-e a világunk, századunk lelkiekben, ez a kérdés. Hivőbbek lettünk-e? A sok csoda, amit atyáink el sem tudtak képzelni, nagyobb hódolatra késztette, elmélyítette-e hitünket, vagy dekadensebbek lettünk? Az események, jelenségek vizsgálata azt igazolja, hogy a Biblia első és utolsó könyvében leírt bukott angyalok lázadásukban sokkal aktívabban, gyorsabban igazodtak, mint gondolnánk. Alkalmazkodtak korunkhoz. *Új, Isten ellenes lázadás kétségbeesett tanúi és sajnos szenvedői lettünk.* Csak riadtan kérdezhetjük, meddig még óh Uram! Tartsunk szemlét.

Pascual Jordan, a nagy fizikus és filozófus ezt írja: "Az elbukott lázadás" című munkájában: "A nagy európai forradalmak nemcsak az ember ellen irányultak, hanem ezek magát a Teremtőt kísérelték trónjától megfosztani. A világmegváltó eszmei akarat azt a meggyőződést tartalmazza, hogy mi jobban tudunk cselekedni, mint a Teremtő, hogy Őt el kell távolítani, hogy így önmegváltásunknak helyet tudjunk adni. Az emberiség ezen nagy lázadását,, felkelését Isten ellen látni megdöbbentő és mégis megszabadító bizonyosság, aminek megélését ezek az évek hozták". Így Pascual.

Alig múlt el egy tucat év, hogy a reménytkeltő tavaszt ismét a kiábrándulás tele kövesse. Az idő kerekén a technikai "haladás" bálványát bámulja az ember.

Az Isten elleni harc XIX. századi szellemi fegyverei elavultak, már csak az istentelen eszmék múzeumában mutogatják őket. A modern természettudomány ismét feltárta a hit kapuit. Gondoljunk csak Einsteinre. Ahol ez a tudomány a végtelent érintette, képviselője a hit karjaiba temetkezett. Az Isten ellen acsarkodók nevetséges fecsegése, hogy a Szputnyik — amikor a világmindenség határát karcolgatta — Isten trónfosztását igazolná, az istentelenek orgiájának utolsó felvonása. Fiatal szovjet írók tették nevetségessé — a Pravda jelentése szerint — a szovjetek legnagyobb szentségét, a Szputnyikot. Valóban, a Sátán nem harcol elavult fegyverekkel. Ma már csak a legostobábbaknak bizonyítja a Szputnyik, hogy Isten trónja elárvult volna, mert hiszen "nincs is Isten".

Az Istenellenes lázadás "természettudós" vezérkarát napjainkban "filozófusokkal, teológusokkal" váltotta fel a Sátán. Sartre így fogalmaz: "Ha Isten volna, nem lehetne az ember szabad. Mivel az ember szabad kell hogy legyen, azért nincs Isten." Minő fejtetőre állított következtetés. Így kezdődött. Az észre, mint legfőbb követelményre hivatkozik ez az "elmélet". Mintha éppen az ész nem Isten teremtménye lenne. Az első szerény lépést követte az istenelleni felháborodás, Isten ellenesség. — Hogy lehet az ellen harcolni, akit mint nem létezőt könyvel el az istentelen. — Így harcolt a régi,, primitív ateizmus. Az újabb istentelenség más utat jár. Meg sem kísérel tagadni. Istentelensége másban mutatkozik. Gyaláz és gúnyol, átkoz és kínoz. Vagy az új istentelen teológia nem veti el a Bibliát egészében, hisz ez túl feltűnő lenne, hanem csak egyes verseket, más részekre "modern" fogalmazást ad. *Az új istentelenség tudatosan bűnöz.* Istennek tartja magát. Törvényeket alkot. Megjátsza az élet és halál fölötti urat. A bűn megsokasodott. Sajtó és híradás eszközei, rádió, televízió nem ezt bizonyítják naponként? Hol van az a szennyirodalom, ahol a bűnözést tökéletesebben tanulhatnák gyermekeink, ahol nagyobb figyelemmel csüngnének gyermekeink szemei, mint a televízió "krimi" adásaiban? A bűnözés méreteiben és mélységében már képzeletünket is meghaladja. Mi történt Isten képmásával, az emberrel?

Mivel a Sátán és angyalai magát a fenségben lakozó Istent legfeljebb ájuldozásig szidalmazhatják, de soha el nem érhetik, így minden támadásuk *Isten legdrágább kincse, képmása, az ember és az isteni rend* ellen irányul. A nagy ámító Isten drága rendjét, üzenetét akarja kiforgatni. A teremtés szimfóniájában a hatodik felvonásban nyújtotta Isten a legpompásabb ajándékot. *Szabadságot*, uralkodni a teremtett világ fölött. Szabadságot, a jó és gonosz között választani. Éppen ez az a szó, amivel a Sátán legszívesebben játszadozik. Nincs még szó, fogalom, amivel ennyire visszaéltek és élnének, mint éppen a szabadság.

Korunk legszörnyűbb bűneit a szabadság zászlaja alatt űzi. Isten teremtésének, képmásának, az embernek széthúzása, meggyalázása, kínzása, megölése nem a szabadság címszava alatt megy végbe? Vajon Lenin, Hitler, Sztálin nem szabadságról regélt, amikor az ember meghódítására indult? Mennyi ördögi cinizmus kell ahhoz, hogy a kolhozok, internáló- és haláltáborok lakóit, leigázott népek, nemzetek és országok százmillióit a szabadság bizonyítékaiként állítsák a téboly széléig hajszoltak elé. Minő méretek. Úgy látjuk, mintha a Jelenések könyvében leírt második pecsét feltöretésének korát élnénk. (Jel. 6:3—4.) Az istentelenség, a lázadás megy tovább. A formák mások, de nem a lényeg. Finomabb változatokat állapíthatunk meg.

Mit jelentsen, amikor a nemi tobzódás társadalmunkban polgárjogot kapott. Amikor a paráznaságot, házasságtörést elavult fogalomnak minősítik. Amikor "hivő" gyülekezeti tagok véleménye oszlik meg ezen a kérdésen. Amikor "keresztény és keresztyén" országok törvényei bizto-

sítják a bordélyházak működését, amikor a sztárok világába való belépőjegyekhez legalább három, ha nem öt válás az előfeltétel. Elvesztette volna Isten szava erejét?

Mit jelentsen az, amikor Isten tekintélyét rombolják, amikor hatalmuktól, méltóságuktól megfosztott atyák gyermekei járják a vélt "szabadság, függetlenség" útját. Amikor iskoláink, egyetemeink a tudás kö-z pontjai helyett az isteni rend elleni lázadás fellegváraivá lettek, ahol erkölcsöt lábbal tipornak. — Minő utódok fogják lakni a földet 2000-ben? — A közvéleményt formáló szerveket isteni lelkület hatja át?

Mit jelentsen, amikor a legközelebb állók iránti szeretet halóban van, vagy már ki is halt? Amikor nem vesszük észre, hogy nálunk, közvetlen házunk táján gyúlnak idegen, kísérteties tüzek. Szabadságot követelünk azoknak, akiknek börtön járna, akik a szabadságból gúnyt űznek. Szabadságot annak a világnak, amely milliókat ölt és gyilkolt meg azért, mert azok szabadok akartak lenni. Figyelmeztető jelek sötét éjszakánkban. A nagy ámító békéről, békés együttélésről beszél valahol az istentelenek táborában. Mindjárt hozzá is teszi: A hivőkkel nincs fegyverszünet.

A Sátán talán ma vívja legádázabb, kegyetlenebb harcát. Csak a sajátjának biztosítja a "békét", a halottaknak, az elveszetteknek.

Az utolsó idők jelei vészesen szaporodnak. *Boldog ember, aki ezekben a sötét órákban is látja az egyedüli Fényt és hallja az Igét, a megöletett Bárányt.* Vegyük nagyon komolyan Isten szavát: Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán, szerte jár, keresvén, kit nyeljen el. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő aytafiságtokon ugyanazok a szenvedések telnek be. (Péter I. 5:8—9.)

Dr. Király Ferenc

Jó válasz. "Hát mégis elfogadtad az Urat", kérdezték egy hivőtől. "Az Úr fogadott el engem" — válaszolta a kérdezett.

A zsengék napja

MÓZES IV. 28:26

Az Ószövetség népének egyik fontos ünnepe volt. Az első zsengék bemutatása után következett. Új kenyér sült az új termésből.

Isten a törvény korszakában előképét adta mindannak az áldásnak, amit Krisztusban, az Ő egyetlen Fiában nekünk szánt. Krisztus megáldoztatott, majd harmadnapon győzelmesen jött ki a halálból, így zsengéjük lett mindazoknak, akik hitben elaludtak.

Az Úr mielőtt a halálba ment volna, megígérte tanítványainak, hogy elküldi a Vigasztalót. Így bátorította őket: "Jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jön el, de ha elmegyek elküldöm Őt tihozzátok." "Maradjatok Jeruzsálemben", ez volt az Úr utasítása.

Eljött a zsengék ünnepe, mikor mindnyájan egyakarattal együtt voltak. Ekkor sebesen zúgó szélnek zendülése kíséretében kettős tüzes nyelv jelent meg mindegyik tanítvány felett. Így jelent meg az Istenség harmadik személye a Szent Szellem, ezért nem úgy beszélünk róla, hogy MELY, hanem úgy, hogy AKI. Az Úr Jézus úgy mutatta be Őt, mint hatalmas ERŐS ISTENT. Hónod alá nyúl és roskadt térded megszilárdul. Gyöngéd szavával úgy vigasztalja megsebzett szívedet, mint senki más. "Vesztek ERŐT minekutána a Szent Szellem eljő reátok és lesztek nékem tanúim..." Küldetése kétirányú: Isten felé és emberek felé: "Az engem DICSŐÍT majd, mert az enyémből vesz"; az ember felé pedig ezt teszi: "És MEGJELENTI néktek." Mindig kettős irányban végzi isteni küldetését. "Senki sem mondhatja Krisztust Úrnak, csak a Szent Szellem által."

A világ számára mint BÍRÓ jött el, mert megítéli a világot, bűn, igazság és ítélet tekintetében.

Isten Szelleme vonzza a bűnös embert Isten Fia felé. "Senki sem jöhet énhozzám, hanem ha az Atya vonja azt..." Minden ember kivétel nélkül benne van ennek az erős, de finom Léleknek a vonzásában. "Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson."

Kezedbe adja az írott Igét a Szent Bibliát, melyben megismered a testet öltött Igét, az Úr Jézust. A Szent Szellem új teremtéssé, új emberré teremt a Szent Írással, mint élővízzel együtt. A Biblia napi olvasásánál, mint kitűnő kalauz, föltárja előtted Isten háztartásának bőséges javait, melynek sokféle változatát Krisztusban találod meg, "Mert Ő Benne lakozik az Isten egész teljessége."

A Szent Szellem, miután új emberré tesz, tovább folytatja áldott munkáját; bizonyossá tesz üdvösséged felől. "Ez a Lélek, Szellem, bizonyságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, örökösök is..." A Szent Szellem azt akarja és azt munkálja benned, hogy hitednek, mely Krisztus áldozatán nyugszik, a Szent Szellem Maga a *pecsétje* és üdvösségnek a *záloga* legyen.

Mindennapi tanítód lesz. Megtanít imádkozni. "Imádkozván Szent Lélek által." Elvezet minden igazságra. Nem kell délibáb után futnod, nem kell hiábavaló utat tenned, mert "Igazságban járatja az alázatosokat és az Ő útjára tanítja meg az alázatosokat." A bekövetkezendőket megjelenti néktek: "Nem hagy bizonytalanságban. "Mert aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását."

A Szent szellem az öröm teljessége, telve van boldogsággal. "Istennek országa nem evés, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm."

Ábrahám szolgája tíz tevével, s azokon drága ajándékokkal indult el Izsák számára menyasszonyt keresni. Az Isten Felséges Harmadik Személye a Szent Szellem eljött az első pünkösdkor Krisztus ígérete szerint gazdagságában, igazságában, erejében, s létre hozta Krisztus menyasszonyát a Gyülekezetet, Krisztus EGYHÁZÁT. Dicsőséges munkáját rajtad és bennem is el akarja végezni, hogy mint szépséges menyasszonyt elkészítsen és felékesítsen a már nemsokára bekövetkező nagy találkozóra a Bárány Menyegzőjére.

Révész Lászlóné

EGY VASÁRNAP Dr. HARASZTI SÁNDORRAL NEW YORKBAN

Bár július 13.-a már a nyári szezonba esik, amikor sokan már elhagyják New Yorkot, mégis szépszámú sereg gyült össze reggel, hogy meghallgassa Dr. Haraszti Sándornak, a Központi Kormány által rákkutatási ösztöndijjal kitüntetett sebésznek "A szívátültetés orvosi és bibliai szempontból" címen tartott igehirdetését.

Este azután meglepően szép számú sereg vonult fel, a fenti című előadás folytatásának meghallgatására. Az igehirdetés mindkét alkalommal igen áldásos volt.

Az estén közreműködött a zenekar, a gyermekkar, továbbá Carl Neuman orgonaművész. Több szavalat is elhangzott.

A gyűjtést a magyar rádió fejlesztésére fordítottuk.

Az estélyt Fülöp testvér az Úr és Dr. Haraszti iránt kifejezett köszönő szavai zárták be.

Dicsőség Istennek!

.. *New York-i Figyelő*

A JÖVŐÉRT!

A Midrasban — Mózes törvénykönyvének fejtegetéséből és magyarázatából származott iratok gyűjteményében — van elbeszélve, hogy Hadrián császár egy alkalommal midőn Palesztinát beutazta, egy öreg embert látott, amint éppen egy fügefa-csemetét ültetett. Megkérdezi tőle, hogy milyen idős? "Bizony már századik évemet tiprom", — volt a felelet. "És még reméled, hogy munkádnak gyümölcsét élvezni is fogod?" — kérdezi tovább a császár. "Azért ültetem ezt a fát, hogy gyümölcsöt hozzon. Ha Istennek úgy tetszik, hogy gyümölcséből ehessek is, jó; ha pedig nem: majd mások fogják élvezni azt, mint ahogy én is élvezem azok munkájának a gyümölcsét, akik előttem éltek és értem dolgoztak."

Az igazi szabadság abban áll, hogy jogainkat élvezzük, anélkül, hogy mások jogait sértsük.

Hírek...

Egy nem régi Gallup (közvéleménykutató) jelentés szerint az amerikai nép 70%-a úgy véli, hogy a vallás veszíti befolyását a népre. 1957-ben csak 14% véleménye volt ez.

●

A római katolikus egyház negyven szent nevét törölte a hivatalos szentek sorából. (A "szentek" is jönnek, mennek és elavulnak? Mikor kerül sor a többire?)

●

A kanadai presbyteriánus egyház torontói gyűlésén jelentették, hogy az egyház az elmúlt évben 3,500 tagot veszített.

●

A New York-i Billy Graham evangélizációs összejöveteleken jún. 13–22 között összesen 234.000 hallgató vett részt. A jelentés szerint az evangélizáció eredménye 10,850 döntés volt Krisztus mellett. További ezrek jelentették, hogy a televízió hallgatása nyomán elfogadták az Urat.

Vidám elme, jó orvosság

A lelkész szokás szerint kérte a gyülekezetet, hogy ha valakinek pásztori látogatásra, írja fel a nevét és a címét és az írást tegye a perselyező tányérba. Egyik vasárnap este talált egy különös cédulát. Ez állt rajta: "Én a gyülekezet egyik legelhagyatottabb tagja vagyok, annak ellenére, hogy hűségesen dolgozom és adakozom. Kérem tessék holnap este vacsora után meglátogatni." Aláírás: a prédikátor feleségének a neve.

◆

Egy izraelita vallású fiatal ember a katolikus Notre Dame egyetemre járt. A vakáción otthon találkozott a rabbival. "Remélem nem akarnak katolikussá tenni abban az iskolában" — szólt a rabbi. "Nem, atyám" — nyugtatta meg az ifjú.

◆

"Nem mondom, hogy a feleségem rossz szakács" — mondta az ifjú férj, "de most már értem, hogy miért imádkoztak minden evés előtt."

Olvassuk tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1969. szeptember 14. Dávid uralkodása — Izrael dicső napjai. Sámuel II. 5:1-5, 9-12; 6:12-15.

Hétfő, szept. 8. Az Úr felkentje. Sámuel I. 16:6-13.

Kedd, szept. 9. Dávid megvédi Sault. Sámuel I. 24:1-17.

Szerda, szept. 10. A menekülő Dávid. Sámuel I. 27:1-7.

Csüt., szept. 11. Sírás Saul és Jónathan felett. Sámuel II. 1:17-27.

Pént., szept. 12. Dávid Juda uralkodója. Sámuel II. 2:1-11.

Szomb., szept. 13. Dávid az egész ország uralkodója. Sámuel II. 5:1-10.

Vasárnap, szept. 14. Dávid és a szövetség ládája. Sámuel II. 6:1-5, 12-15.

Vasárnapi iskolai lecke. Szeptember 21. A nemzet az Urat imádja. Sámuel II. 7:18-19, 27-29. Királyok I. 8:62-63, 65-66.

Hétfő, szept. 15. Az Úr háza. Sámuel II. 7:1-13.

Kedd, szept. 16. Salamont királylyá kenik. Kir. I. 1:32-40.

Szerda, szept. 17. Salamon bölcsességet kér. Kir. I. 3:3-14.

Csüt., szept. 18. Megkezdik a templom építését. Kir. I. 6:1-4, 7-10.

Pént., szept. 19. A templomot felépítik. Kir. I. 6:11-15, 19-22, 38.

Szomb., szept. 20. Salamon megnyitási beszéde. Kir. I. 8:10-21.

Vasárnap, szept. 21. Salamon imája. Kir. I. 8:22-30.

Ismeretlen szerző ezt mondta: "Ami nálunk erélyesség és álláspontunkhoz való ragaszkodás, az másoknál csökönyösség."

●

Konvenciói elmélkedés: "Aki a neki juttatott időt átlépi, az a mások idejébe belegázol."

●

Ha nem vagy elég nagy ahhoz, hogy a bírálatot kiálld, akkor túl kicsi vagy ahhoz, hogy a dicséret ne ártson.